

Iraqi Turkmen Human
Rights Research
Foundation

Date: November 16, 2008

No: Rep.31-K1608

Sammanfattning

Brott mot de mänskliga rättigheterna begåna mot irakiska turkmenska samhället sedan inrättandet av den irakiska staten

Table of Content

Allmän information	2
Befolkning	
Geografi	
Historia	
Inledning	2
Monarki period (1921 – 1958).....	Error! Bookmark not defined.
Den republikanska perioden (1958 – 1961).....	Error! Bookmark not defined.
Qasim Period (1958 – 1961)	3
Bröderna Arif period (1961 – 1968).....	4
Ba'ath period (1968 – 2003).....	4
Ockupation Peroid (2003 - ....)	5
Turkmenska Ekonomi	5
Turkmän i administration	5
Kerkuk fråga.....	5
Kommitté som ska lösgöra fastighetsegendomen	6
Kurdification av turkmenska regionen	6
Val	6
Telafer	7
Erbil	7
Konstitution	8
Om turkmän	8
Känslor av försvarslöshet och hjälplöshet	9
Källor	9

Allmän information

Befolkning

Turkmenska befolkningens storlek fastställs till 2 % av den totala befolkningen av engelska mandat under diskussionerna i Mosul problem efter första världskriget (1). Denna siffra ständigt upprepas i den officiella irakiska statistiken.

Arabiska författare uppskattar ungefärliga populationsstorleken av de irakiska turkmännen till 7 % (2). Samma beräkning gjordes under oppositionen konferenser före ockupationen.

Patrick Clawson, biträdande direktör för forskning i Washington Institutet för Mellanöstern politik, ökar den siffran till 9 % (3). Enligt turkmenska författare är den turkmenska befolkningsstorleken mer än 10 % (4-5).

Geografi

Turkmän lever främst i norra och mellersta Irak: Kerkuk, Mosul, Erbil, Salah al-Din, Diyala, Kut och Bagdad (6).

Historia

Det turkiska ursprunget av Sumerians, som grundade den första viktiga civilisationen av mänskligheten för ca 6000 år sedan i Irak, är nästan godkänd (7). I Sasanian Irak (224 - 651 CE) är turkarna redan närvarande (8). Den sista etappen av Turkmenska etablering i Irak fortsatte kraftigt från 673 till fullbordandet av mongoliska invasionen efter 1231 (6).

Inledning

De geopolitiska förändringar som ägde rum under upprättandet av den irakiska staten efter första världskriget blev inledningen till ett mörkt år för det irakiska turkmän; den tredje största befolkningsgruppen i Irak. De ottomanska turkarna lämnade Irak, som hade ockuperats av brittiska trupper. Det här tillbakadragandet lämnade obehövade turkmän hjälplösa. De andra två större samhällen, araberna som bildade regeringen och kurderna som säkrade större internationellt stöd, hade redan utvecklat en stark känsla av etnisk identitet.

De negativa attityder som har utvecklats i de arabiska samhällena mot turkarna fortsatte under hela 20-talet. Detta speglades indirekt på turkmän som bodde i arabiska länder, särskilt i Syrien och Irak. Ett antal faktorer bidrog till denna förbittring, bland annat:

*En tendens att hålla den ottomanska turkiska myndigheten ansvarig för misstyckandet i arabiska länder att ta tillvara möjligheter i samband med den internationella utvecklingen.

*Invändningar mot införandet av ett sekulariserat politiskt system i Turkiet, i stället för ett religiöst kalifatet regerad av ottomanerna.

Dessa känslor var förbittrade på grund av senare politiska utvecklingen. När arabiska stater var oroad av den pågående konflikten i Palestina, Turkiet etablerade diplomatiska förbindelser med Israel och utvecklade relationer med den kapitalistiska-demokratiska västra världen.

Det stora avståndet mellan turkmenska områden i Syrien och Irak och Turkiet, och den breda spridning av den turkmenska befolkningen bland den arabiska befolkningen i dessa två arabiska länder, kan både identifieras som två faktorer som har försvårat förbindelsen av turkmenska områden i Syrien och Irak med den moderna turkiska republiken. De långa förhandlingarna mellan Storbritannien och Turkiet om statusen för Mosul har ytterligare förvärrat situationen för turkmän som bodde i Irak.

Dessutom har det turkiska stödet har varit begränsat, eftersom dess utrikespolitik var huvudsakligen inriktad mot fred, som inrättats enligt principerna av grundaren till det moderna Turkiet. Denna politik har, dock, i avsaknad av stöd också från andra regionala och internationella samfund, lämnade turkmenska folket både i Syrien och också i Irak för att bekämpa de omfattande utmaningar helt ensam. Den tidiga ökningen av pan-arabiska nationalism i Syrien (9-10) utsatte den syriska turkmenska befolkningen till destruktiv assimilations politik, med början redan på 1930-talet (11).

Enorma oljetillgångar i turkmenska regioner och ekonomisk rivalitet som detta genererade, har en annan faktor som har medfört svårigheter för turkmenska befolkningen, särskilt i Kerkuk regionen. Ekonomiskt intresse och konkurrens om resurserna har resulterat i lokal och statlig politik som syftar till marginalisering, utvisning, Arabification och Kurdification (12-13).

Som ett sätt att redogöra för de källorna till fientlighet mot det turkmenska samhället i Irak är det möjligt att kategorisera tre stadier i historien om den irakiska staten. Det turkmenska samfundet har drabbats av olika former av marginalisering under vart och ett av dessa stadier, som en följd av olika källor till konflikt. De tre perioden är:

- **Monarki period (1921 - 1958)**
- **Den republikanska perioden, (1958 - 2003)** i sin tur delas upp i 3 ytterligare perioder:
  - o Qasim period (1958 - 1961)
  - o Arif bröder period (1961 - 1968)
  - o Ba'ath period (1968 - 2003)
- **– Ockupation period (2003 - ...)**

Monarki period (1921 - 1958)

Den 37 åriga Monarki period präglades av en gradvis process av assimilering. Storleken på den turkmenska befolkningen har grovt underskattats i båda brittiska uppskattningar för 1919 och 1921, och i den irakiska inventeringen av 1922. År 1932, slopades studier i turkmenska på skolor i de turkmenska regionerna (14). Massakrerna ägde rum under 1924, och senare i 1946 (15). Senare, började det stora al-Hawije projektet odla de stora slätterna i väster om Kerkuk stad, som syftar till att bosätta arabiska stammar i regionen. Antalet höga turkmenska tjänstemän, turkmenska folket i det civila samhälls organisationer och turkmenska medier, också gradvis minskades. 1937, övergavs det direkta valet till posten som borgmästare för Kerkuk, och en kurdisk borgmästare utsågs för första gången. Detta underlättade mycket tillströmningen av kurder till Kerkuk regionen, där oljeindustrin redan hade blomstrat.

Den republikanska perioden (1958 - 2003)

Före ockupation

Qasim Period (1958 - 1961)

Den tidiga perioden av Qasims regeringstid (juli 1958 - juli 1959) utgjorde en kritisk period för det turkmenska samhället i Kerkuk. De var öppet hotade och misshandlade, orättvist anklagade för förräderi, deras hus husrannsakades, och deras bostadsområde attackerades av beväpnade kurder. Inom några dagar, hundratals turkmän greps, varav många skickades till exil, platsen för hittills okänd massaker.

Kommunister dominerade den irakiska administrationen i Bagdad. I region Kerkuk, kurderna invaderade den kommunistiska administrationen och snabbt kunde kontrollera hela det rättsliga och politiska maskineriet av regionen (16). Under denna korta period av Iraks historia, kom den kurdiska militanta ledare Mustapha al-Barazani från exil och välkomnades varmt i Bagdad.

Två viktiga faktorer som särskilt betonade relationerna mellan de turkmän och kommunisterna på ena sidan och turkmän och kurder på andra sidan, var det religiöst konservativa typen av turkmenernas samfund, och det kurdiska försöket att bosätta sig i den traditionellt turkmenska staden Kerkuk. Det turkmenska samhället som huvudsakligen saknade kommunistisk ideologi, vann nästan alla syndikat och professionella unionen val (17-18). Kurderna å andra sidan kontrollerade kommunistiska föreningar, organisationer, fackföreningar och kommittéer (19) och utnyttjade kraften i det kommunistiska partiet för att försöka uppnå sitt eget behov. Kurdiska fraktionerna höll också de stora tjänsterna i Kerkuk:

- Kommunen
- Den allmänna säkerhetstjänsten,
- Den länsrätten och dess domare,
- Sekretariatet för fred Partisaner,
- Motstånd styrkor,
- Den andra divisionen av den irakiska armén, stationerad i Kerkuk,
  - Den ställföreträdande överbefälhavare
  - Tank tropp,
  - Den militära underrättelsetjänsten kontor,
  - The Polis huvudkvarter,
  - De flesta av de andra enheterna.
  - De kurdiska Stammarna fördes in i staden.

En hätsk ilska hade slagit runt Kerkuk regionen när maktbalansen försköt sig dramatiskt från det turkmenska folket. Med denna bakgrund den 14 juli 1959, ägde en numera ökad massaker rum på turkmenska samhället. Ledarna för turkmenska samfundet dödades, ofta framför allmänheten, och antalet som skadades uppskattas till 130. Dessutom har mer än hundra av turkmenska butiker, kaféer, och kasinon attackerades.

Bröderna Arif period (1961 - 1968)

Irak i allmänhet trädde i en fredlig period när den styrdes av de måttligt nationalistiska Arif bröderna. Villkoret för turkmenska samhället därmed förbättrats något, främst till följd av ett par avgörande faktorer;

- -Likheter mellan turkmenska och regeringens politik som båda var konservativ och nationalistisk.
- -Sympati utvecklades mot det turkmenska samfundet i efterdyningarna av Kerkuk massakern.
- -Kurder, som hade varit tyst under monarki och Qasim Period, började ett väpnat uppror mot den irakiska staten 1961.

Som följd till detta, upphörde förföljelsen av turkmän, och bruket av traditionella kulturella aktiviteter började ännu en gång. Turkmenska publikationer, organisationer, och etermedier hade också ökat som en del av denna förnyring av turkmenska kultur (20). Ett antal skadliga element från tidigare perioder förblev dock; Förekomsten av turkmän i regionala och statliga förvaltningen har varit oproportionerligt till sin befolkningsstorlek, och undervisning av det turkmenska språket förblev frånvarande från skolor. Under denna period hade kurdiska invandringen fortsatt med nya bostadsområden som byggts för kurdiska bosättare i staden, till exempel i Iskan och republiken bostadsområden.

Ba'ath period (1968 - 2003)

Kränkningarna av de turkmenska mänskliga rättigheterna under denna period är behandlade i detalj i en SOITM rapport: "sammanfattningen av kränkningar av de mänskliga rättigheterna för det irakiska turkmän och försöket att assimilera dem under diktatoriska Ba'ath Perioden" (13).

Ockupation period (2003 - ...)

Turkmenska Ekonomi

Mellan upprättandet av den irakiska staten och den så kallade "Safe Haven" i norra Irak 1991, hade araberna den ekonomiska kraften i den irakiska regeringen och kurderna fick ekonomiskt stöd från Israel, Iran och väst världen. Deras politiska institutioner utvecklades, deras civila samhälls organisationer förbättrades och deras kultur var fortfarande livskraftig.

Efter 1991, ökade två händelser ytterligare klyftan mellan den ekonomiska situationen för turkmenska och kurder:

– Kurderna erhöll stora summor pengar och rikedom från transport avgifter genom Khabur gräns mot Turkiet efter införandet av fristad område.

– Sändning av en relativt stor andel av oljeinkomsterna till kurderna (13 %) i 1990-talet. Det turkmenska samhället undanhölls av ett sådant stöd.

Dessa ekonomiska nackdelar tillsammans med den kulturella förtryck av det turkmenska samhället i Irak i decennier har förstört nästan alla centra av makten i samhället, främst de kulturella och organisatoriska färdigheterna; Deras publikationer och deras politiska enighet har försvunnit. Turkmenska organisationer har blivit improduktiva (21).

Turkmän i administration

Förvaltningen av ottomanska Irak utgjorde ett stort antal turkmenska tjänstemän. Antalet dessa tjänstemän minskade under marginaliserings era av turkmän efter införandet av den irakiska staten.

Avlägsnandet av turkmän från förvaltningen och bromsningen av deras mandat anses vara ett av de viktigaste inslagen i assimilation politik av Ba'ath regim mellan år 1968 och år 2003.

Flera faktorer spelar stor roll i att kväva de turkmän i Irak efter ockupationen av både den amerikanska ockupationen och de kurdiska myndigheterna:

- Turkiska parlamentets vägran att delta i kriget mot Irak och stängning av turkiska gränser för amerikanska trupper.

- Turkmenska politiska partiernas vägran att följa amerikanska order.

- Den absoluta stödet som USA gav kurderna, som kämpar för att bygga den stora Kurdistan, som omfattar stora turkmenska regioner.

Förvaltningen i den turkmenska regionen är allvarligt förkurdiskad eller har getts till araberna i Kerkuk, Túz Khurmatu, Erbil och Telafer: poster som guvernörer, borgmästare, polischefer och direktörer (12).

I dag, fördelas nästan alla höga poster mellan makt innehavande grupper. Endast en Turkman utses i regeringen som är fastställd efter ockupationen. Nästan inga turkmenska staber finns i följande positioner:

- Allmänna direktörer.
- Rådgivare i ministerierna.
- Nästan inga turkmenska ambassadörer och konsoler.
- Ambassader nästan saknar turkmenska staber.
- Högt rankade militär personal.

Kerkuk fråga:

Kerkuk är belägen i hjärtat av den irakiska turkmenska frågan, som också påverkar den irakiska staten och regionala länder. På grund av sina enorma oljetillgångar har det hävdats av kurder och USA syftar till att reglera det med hjälp av kurderna. Därför har staden varit utsatt för enorma Kurdification politik. Över en halv miljon kurder har flyttats hit från olika platser för att bosätta sig i staden (12). Stadens el-behov har ökat dubbelt.

Kerkuk har aldrig varit en kurdisk stad. Det finns ingen tillförlitlig referens som nämner att Kerkuk stad har varit en Kurdisk stad. Kerkuk ingenjörer uppskattas vara 3300, efter enorma Kurdification, varav de turkmenska utgjorde 1500. Vid ett möte organiserat av ockupationens myndigheter för Kerkuk lärare konstaterades

det att 12 000 av 16 000 Kerkuk lärare är turkmän. Nästan alla tillförlitliga referenser stödjer den turkmenska prägeln av staden (22). Några oberoende tillförlitliga referenser diskuterar turkmensk karaktären av Kerkuk staden i samband med Suleiman den magnifika (23).

Enligt den nya irakiska konstitutionen, ska Kerkuks öde bestämmas i enlighet med folkets vilja i Kerkuk i en folkräkning som ska hållas senast den 31 december 2007. I det rådande läget, kommer Kerkuk, orättvist men säkert, att ges till kurderna (24).

Kommitté som ska lösgöra fastighetsegendomen

Miljoner hektar mark har konfiskerats av de irakiska regeringarna, framför allt under den Ba'ath regimen. För att ge tillbaka dessa marker till ägarna, inrättades i Bagdad en general kommitté som ska lösgöra fastighetsegendomen. Kommissionen inledde avdelningar i varje provins. Den Kerkuk kommissionen grundades av de amerikanska myndigheterna efter ockupationen och var bemannad främst av kurder. Denna kommission vägrar att lämna tillbaka hundratusentals hektar mark till turkmenska ägare, medan tiotusentals kurdiska familjer, som har kommit till Kerkuk från kurdiska provinserna, håller på att bygga hus på kommunens och turkmenska marker. Dessa marker har legaliserats av Kerkuks Kurdified administration. Antalet ärenden som skall handläggas av Kerkuk Kommitté ,som ska lösgöra fastighetsegendomen är 4841, medan det totala antalet fall i Kerkuk staden är ca 36.011.

Kurdification av turkmenska regionen

För att i praktiken minska den turkmenska prägeln av Kerkuk regionen, stadens fastighetsregister och befolkningsfrågor magistraten var plundrades och brändes vid två tillfällen (år1991 och år2003). De kurdiska partierna har lyckats att ändra och förändra demografin i turkmenska regioner under de senaste åren efter ockupationen, vad Saddams regim inte kunde åstadkomma i 35 år. Det administrativa systemet i turkmenska regioner har varit intensivt förkurdiskat. Hundratusentals kurder har förts till Kerkuk, Tüz Khurmatu, Altun Kopru, Daquq och andra turkmenska regioner. Befolkningen i den olje-rika Kerkuk provinsen har ökat dubbelt i jämförelse med befolkningen före ockupationen (12).

Val

(31 januari och den 15 december 2005)

Irakiska valet ägde rum i ett krigshärjade område, som saknade de enklaste krav för val procedurer: Ineffektiva statliga förvaltningen, osäkerhet och avsaknad av både demokratisk miljö och mentalitet. Valet i turkmenska regionen har genomförts under Kurdified förvaltning: personal, poliser, säkerhetspersonal och nationella skydd utgörs främst av kurder (6,25-31):

- Valsedlarna har nästan sällan användas och bläcket har visat sig vara falska.
- Hundratusentals icke-Kerkuk invånare kurder röstade i Kerkuk.
- Olika metoder för flera omröstningar användes.
- Val bestämmelser kränkts.
- Ingrepp i turkmenska röster till förmån för kurderna.
- Genom olika metoder, hindrades turkmän från att rösta.
- Ingripandet i val proceduren.
- Obehörig användning av anläggningar.

Omkring 300.000 kurdiska väljare har lagts olagligt till Kerkuk röstlängder, hälften av dessa har lagts i det första valet och den andra hälften under förlängning av röstlängder inför folkomröstningen om konstitutionen.

Det var obligatoriskt för observatörerna att använda det officiella klagomålet blanketterna. Stort antal kurdiska styrelseledamöter i Val Centers vägrade att ge officiellt klagomål blanketter till de turkmenska observatörerna.

Telafer

Det turkmenska samhället i Mosul utgör en viktig del av den irakiska turkmenska befolkningen. Deras antal uppskattas vara mer än en halv miljon. De hittas främst i Telafer distriktet.

I likhet med andra turkmenska samhällen i Irak, har Telafer turkmän också varit utsatte för allvarliga marginaliseringar före ockupationen och enormt destruktiva attacker av ockupations trupper och nationella gardet.

I en serie av händelser, försökte den kurdiska Pashmargas, som dominerar nationella gardet i norr att kontrollera Telafer distriktet, som nästan inte har några kurdiska invånare. På grund av klan prägel av Telafer turkmän reagerade de starkt och tvingade kurdiska partier och miliser att lämna staden. Provokativa handlingar fortsatte mot invånare i Telafer, där lokala motståndet gradvis ökat. Senare började det lokala motståndet få stöd av andra grupper utanför distriktet. Efter ett fredligt år från dagen före ockupation, intensifierades motståndet i Telafer regionen. Denna region utsattes till ständiga destruktiva attacker av ockupations trupper och nationella gardet.

Därefter, har klimatet gjort det möjligt för andra resistans grupper att starta i regionen. Upprepade destruktiva attacker från koalitionsstyrkorna och nationalgardet har bara bidragit till att kraftigt öka krigs offer och eskalera krisen.

Antalet tillfångatagna och dödade i Telafer är:

- 1350 döda och 2650 sårade, däribland ett stort antal barn, kvinnor och äldre.
- Omkring sju tusen greps, ett tusen sitter fortfarande i fängelse.
- 3658 hus, 563 butiker och 469 fordon är skadade. Omkring 500 hus är helt förstörda.
- 1468 hus rånades.

Idag är mord, kidnappningar, gripanden, bombningar med granatkastare nästan dagliga händelser i Telafer. En flygande poliskontroll finns i nästan varje hundra meter. Polis razzia görs upprepade gånger mot flera kvarter i stan och bostäderna husrannsakens, fler hus förstörs som resultat till razzian. Den manliga befolkningen i åldern 15 år och äldre samlas in och granskas av förtäckta personer, som identifierar en del som arresteras och som ska skickas till okända fängelser. Stadens infrastruktur är kraftigt demolerad. Kommunens tjänster har försämrats kraftigt. Flera marknadsplatser är ofta stängda (24,32).

Erbil

William R. Hay, i sin bok med titeln "två år i Kurdistan 1918 - 1920", nämner; "De enda två turkiska talande populationer som berör oss nära är Erbil och Altun Kopri"(33). "En Mahalla eller fjärdedel av staden är rent kurdiska, och resten i den nedre delen av staden liknar kurderna bara i utseende och klädsel. Alla kan tala kurdiska flytande, men språket i sina hem är turkiska. I den övre staden som innehåller 6000 invånare, finns den renaste turkiska delen "(34).

Under 1990-talet, har turkmenska organisationer, särskilt de irakiska turkmenska Front kontor, upprepade gånger varit utsatte för angrepp av KDP miliser i Erbil och Duhok. Flera turkmän dödades.

Den 31 augusti 1996, invaderade trupperna i Ba'ath regim området med hjälp av det kurdiska demokratiska partiet och fångade upp dussintals aktiva politiska turkmän. De flesta av dem har försvunnit spårlöst (13).

Efter befrielsen av Irak, fortsatte det kurdiska försöket genom olika metoder för att eliminera turkmensk identitet för att späda ut dem i kurdiska samhället.

Turkmenska politiska, sociala och kulturella aktiviteter har stränga restriktioner. Under valkampanjer var turkmän inte tillåtna att hänga sina vallistor och flaggor, bara på sina egna byggnader. I de turkmenska skolor och inom utbildningssektorn, införde kurder sin vilja och hegemoni. Kurder som styrelseledamöter eller rektorer utses till turkmenska skolor. Kurdiska språket har införts i de turkmenska skolorna från första klass i grundskolan. Caféeer och pubbar är inte tillåtna av den kurdiska milisen att visa den en turkmenska TV: n och radion i sina lokaler. Turkmän är diskriminerade och är sällan utsedde i statliga kontor eller på universitetet i Erbil. Böcker om turkmän är nästan frånvarande i Erbil bokhandlar.

Den 22 april 2005, beslagtogs den kurdiska milisen Turkmeneli tryckeriets sändning utrustning i som tillhör till Turkmenelis parti byggnad i Erbil. Dessutom har beväpnade kurdiska milisen ockuperat flera andra plaster i huvudkontoret för det irakiska turkmenska fronten i Erbil stad: Turkmeneli TV:n & Radion station, Al-Shifa apotek byggnaden och den turkmenska Kultur förening center. Innehållet i dessa byggnader har beslagtogs. Dessa organisationer är nu administrerade av marionett turkmän.

Valet var enormt manipulerat. Trots att det finns ett så stort antal turkmän i Erbil stad, var röster som representerade turkmenska partierna omkring år 2000.

Konstitution (35)

Konstitutionens utkast procedurer var starkt påverkade av utifrån kommande aktörer och var skrivet av en konstitutionell kommission vars dominerade medlemmar kämpar för att nå sektaristiska mål och etniska rättigheter på bekostnad av andra grupper i det irakiska samhället.

Landets enighet (artikel 115) och myndigheten i den staten (artikel 111) är nästan förlorat i konstitutionen. Bildandet av en stort shiitisk region är oundvikligt. Detta lämnar sunnimuslimer motvilligt att utgöra den tredje regionen. Dessa tre regioner har inga starka band för att bilda ett enat land, tvärtom, de är olyckligt olika faktorer.

Kurder som utgör ca 18 % av den totala irakiska befolkningen, enligt de mest tillförlitliga referenser, har lika rättigheter och resurser som araber som utgör 65 %. (Punkt A, B, C och D i artikel 4): Följande kommer att skrivas eller uppnås på kurdiska:

- officiella tidningar,
- Tal, samtal och uttryck i officiella inställningar, såsom;
  - Råd,
  - Ministerrådet,
  - Domstolar,
  - Officiella konferenser,
  - Erkännande och publicering av officiella dokument och överensstämmelser
  - kurdiska språket bör studeras i alla irakiska skolor.
  - Under alla inställningar åläggs jämställdhet som principen vad gäller sedlar, pass och frimärken.

Genom att göra det arabiska och kurdiska språket det officiella språket, är den irakiska befolkningen indelad i 2 klasser: den högre klassen är araber och kurder. Turkmän, Chaldeo-assyrier och andra minoriteter klassas som andra klass medborgare.

Inga konstitutionella domstol har fastställts i denna författning. Uppdraget att förbättra konstitutionen lämnas till den federala högsta domstolen som lätt kan påverkas av myndigheternas och politikernas makt.

Om turkmän

- Med andra etniska grupper, anses den tredje största turkmenska samfundet vara andra klassens medborgare.
- Det vaga uttrycket i punkt fyra i artikel fyra gör användningen av turkmenska språket sårbara för kurdiska dämpningar.
- Genom denna konstitution, har hegemoni av den kurdiska myndigheten om den turkmenska befolkningen och regioner spikats.
- Konstitutionen har nästan säkert donerat den Kerkuk regionen, som anses vara kärnan i den turkmenska kulturen, till kurderna: genom att ta bort alla poster i artikel nummer 53 och bevara den enda punkt som underlättar för kurderna att absorbera regionen.

Känslor av försvarslöshet och hjälplöshet

Det viktigaste bekymret för den turkmenska befolkningen, som aldrig har skaffat sig beväpnade miliser, började när de amerikanska myndigheterna i praktiken tillät det kurdiska militanta Pashmargas att plundra turkmenska regioner, särskilt i Kerkuk provinsen, under ockupationen. Statliga kontor attackerades, innehållet rånades och många byggnader brändes. Hundratals hus och tusentals statliga byggnader har tagits av den militanta Pashmargas och kurdiska familjer började bosätta sig i Kerkuk område. Regeringen, kommunen och poliskontor började förvaltas av utbildade kurdiska Pashmargas.

Den suppressiva oacceptabla förvaltningen har protesterats av turkmän i Tüz Khurmatu och Kerkuk. Demonstrant blev beskjutna och dussintals turkmän dödades under demonstrationen. Via orättvisa procedurer, valdes en kurdisk guvernör och andra ledare för förvaltningen av staden. Dessa nycklar tjänstemän utsåg kurdiska borgmästare, kurdiska polis och säkerhetsstyrkor chefs och ett stort antal kurdiska direktörer och tiotusentals kurdiska staber i turkmenska regionen. Regeringens projekt och kommunens tjänster utökades i kurdiska områden och städer, motsatsen till detta, ignorerades de turkmenska regionerna av Kurdified administration. De turkmenska skolorna lider av brist på undervisnings stavar och böcker.

Husen plundras efter midnatt av både USA trupper och kurdiska Pashmargas och turkmän greps och fördes till okända platser (36).

Efter Kurdification av civila, polisiära och säkerhetssystem, hade det militära systemet gradvis överlämnats till den kurdiska Pashmargas också.

Den brutala räden i Yengice (37), de upprepade attackerna i andra turkmenska regioner, såsom Tüz Khurmatu och Kara Tepe, hade ytterligare skrämt det turkmenska samfundet. Kidnappningen av turkmenska barn och kvinnor och mordet på turkmenska prominenta personer som ägde rum periodvis har lagt till ytterligare psykisk påfrestning på den turkmenska befolkningen.

I ett tillstånd av nästan total osäkerhet i den nuvarande situationen efter ockupationen era, behåller irakier olika typer av enkla vapen (revolvrar eller kalasjnikovs) hemma som är avgörande för att tillhandahålla försvar och säkerhet. Om ett halvår sedan, införde ett beslut av det irakiska ordförandeskapet nedrustning: insamling av vapen från den irakiska befolkningen. Tyvärr har dessa order praktiserats nästan bara i turkmenska regioner. I flera kampanjer, attackerades turkmenska områden av Pashmarga som dominerar nationella gardet, efter midnatt och tidigt på morgonen. Husen var sönderslagna med syfte att söka efter vapen. Detta har i stor utsträckning inte varit fallet i kurdiska områden.

Det värste har hänt i de turkmenska regionerna i Mosul provinsen: Telafer, Rashidiyya, lyadiyya ... etc. Utöver de räder som utfördes av kurdiska militanta i nationella gardet, har regionen utsatts för fruktansvärda attacker av de amerikanska trupperna (32,38).

Som resultat till dessa kränkningar av turkmäns mänskliga och kulturella rättigheter, har känslan av maktlöshet och agitation ökat i de turkmenska områden och ett stort antal turkmän har lämnat Irak och hamnat i flyktingsläger i Turkiet och Syrien.

Källor:

1. "Disregard of the Turkmen may distort the reality in the upcoming Iraqi census", The Report of SOITM, <http://members.lycos.nl/soitum/CensusP.pdf>
2. Faiz Sara, "The minorities in the Middle East"

3. Ethics and Public Policy Center, "Iraq: Making Ethnic Peace After Saddam: A Conversation with Kanan Makiya and Patrick Clawson" (http://www.eppc.org/publications/pubID.1532/pub_detail.asp)
4. Suphi Saatci, "Tarihi Gelişme içinde Irak Türkleri", Kerkuk Vakfi publication, Istanbul 1996, P. 32
5. Aziz Samanci, "al-Tarih al-Siyasi Li-Turkmen al-Irak", The First Edition, al-Saki Print House, Beirut 1999, P. 96.
6. Statement presented to the 23rd Session, Working Group on Indigenous People (16 - 22 July, 2005), United Nations – Geneva, By SOITM: <http://www.turkmen.nl/StatementPw.pdf>
7. Anthony Endrey, "Sons of Nimrod, the Origin of Hungarians", the Hawthorn Press, Milbourne 1975.
8. Michael G. Morony, "Iraq after the Muslim Conquest", Priston University Press, New Jersey, 1984, P. 270 – 271.
9. Hanna Batatu, "The old social classes and the Revolutionary Movements of Iraq", (Princeton University Press, New Jersey 1978), p. 25.
10. The Mediterranean Idea in Syria and Lebanon: between territorial nationalism and Pan-Arabism, [http://taylorandfrancis.metapress.com/\(b4ek3u55kxrgsm55guivxser\)/app/home/contribution.asp?referrer=parent&backto=issue,4,5;journal,7,10;linkingpublicationresults,1:110537,1](http://taylorandfrancis.metapress.com/(b4ek3u55kxrgsm55guivxser)/app/home/contribution.asp?referrer=parent&backto=issue,4,5;journal,7,10;linkingpublicationresults,1:110537,1)
11. The Turks of Post-Ottoman Empire Founded Countries: Syria, http://www.turkmen.nl/1A_soitm_e/Rep.76-L2506.doc
12. "The extent of Kurdification of Kerkuk region", SOITM report, http://www.turkmen.nl/1A_soitm/Rep.3-A1106P.doc
13. "The Summary of Violation of the human Rights of the Iraqi Turkmen and Attempts to assimilate them during the Dictatorial Ba'ath Period", The Report of SOITM, <http://members.lycos.nl/soitum/GR.pdf>
14. Aziz Samanci, "al-Tarih al-Siyasi Li-Turkmen al-Irak", P. 87.
15. Erşed Hümmüzlü, 'the Turkmen realty in Iraq', Publication of Kerkuk Foundation, 2005, P. 74 & 85. http://members.lycos.nl/kirkukjournal/EH2_english.pdf
16. Hanna Batatu, "The old social classes and the Revolutionary Movements of Iraq", P. 914.
17. Aziz Samanci, "al-Tarih al-Siyasi Li-Turkmen al-Irak", P. 139-140.
18. SOITM report, "The Turkmen Reality in Iraq: Kerkuk is not Kurdish City" http://www.turkmen.nl/1A_soitm/Art.7-B0306.doc
19. Hanna Batatu, "The old social classes and the Revolutionary Movements of Iraq", P. 913.
20. Aziz Samanci, "al-Tarih al-Siyasi Li-Turkmen al-Irak", P. 191.
21. "Undermined Turkmen economy and its consequences", Statements of SOITM presented to the 12th Session of the Working Group on Minorities, United Nations - Geneva http://www.turkmen.nl/1A_soitm/OSt.48-G3006.doc
22. "Reliable references on the Turkmen Nature of Kerkuk City", http://www.turkmen.nl/1A_soitm/Turkmen-Nature-of-Kerkuk.doc
23. SOITM report, "Ethnic Allocation of Kerkuk Population at the time of Suleiman the Magnificent", http://www.turkmen.nl/1A_soitm/Rep.43-F1606.doc
24. "Violation of Human Rights of the Turkmen of Iraq", Statements of SOITM presented to the 12th Session of the Working Group on Minorities, United Nations - Geneva http://www.turkmen.nl/1A_soitm/OSt.49-G3006.doc
25. Iraqi Turkmen Front Press release on the Iraqi National Election <http://members.lycos.nl/soitum/ITF1.pdf>
26. Some of the notes that has been presented to the office of commissioner in Kerkuk, by Turkmeneli Party. <http://members.lycos.nl/soitum/TEi1.pdf>
27. Unfair election process by Turkmeneli Party. <http://members.lycos.nl/soitum/TEi2.pdf>
28. Irregularities in Iraqi Election by Turkmen Nationalist Movement <http://members.lycos.nl/soitum/TNM1.pdf>
29. Iraqi Elections: Human Rights Concerns: Questions and Answers from Human Rights Watch. http://hrw.org/english/docs/2005/01/21/iraq10058_txt.htm
30. "Letter of a Group of 12 Iraqi Community Leaders", <http://members.lycos.nl/soitum/ThBa1.pdf>
31. Iraqi Turkmen Front Elections Committee, http://www.turkmen.nl/1A_soitm/ITFEC.doc
32. "Indigenous Peoples and Current Human Rights Situation in Iraq", Statements of SOITM presented to the 24th Session of the Working Group on Indigenous Populations, United Nations – Geneva. http://www.turkmen.nl/1A_soitm/OSt.50-G3006.doc
33. William R. Hay, "Two Years in Kurdistan 1918 – 1920", (William Clowes and Sons, Limited, London and Beccles 1921), p. 82 – 83
34. William R. Hay, "Two Years in Kurdistan 1918 – 1920", P. 81
35. "Full Text of Iraqi Constitution", <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2005/10/12/AR2005101201450.html>
36. Steve Fainaru and Anthony Shadid, "Kurdish Officials Sanction Abductions in Kerkuk: U.S. Memo Says Arabs, Turkmen Secretly Sent to the North", Washington Post Foreign Service, Wednesday, June 15, 2005; Page A01, <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2005/06/14/AR2005061401828.html>

37. "A Reason of the Terror in the Occupied Iraq", SOITM report, http://www.turkmen.nl/1A_soitm/Rep.16-C1306P.doc
38. "Conflicts in Iraq and Resolutions", Statements of SOITM presented to the 24th Session of the Working Group on Indigenous Populations, United Nations – Geneva. http://www.turkmen.nl/1A_soitm/OSt.51-G3006.doc

Översättning gjordes av Ahmed Al-Hurmezi från engelska till svenska och har reviderats av Adil Mustafa.